

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Nonni poetæ Panopolitani, In euangelium sancti Ioannis
Paraphrasis Græca**

Nonnus <Panopolitanus>

Paris, 1542

Cap. III.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69505](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69505)

NONNI PARAPHRASIS

citur, credita, in nomen Christi credūt. At Christus suum animum uiris illis in se credentibus nō credebatur, non enim opus habebat audire uocem peregrinam alicuius hominis uerba facientis, ut animum hominis discat, quem ipse sine teste nouerat: iuxta citra ullum autorem, facta hominum perspecta habebat, probe pernoscens ea, quæ uir intra se uelamēto silentij obiecta occulens, recondita habebat.

C A P. III.

CÆterū, Erat quidā sacri sanguinis uir ex Pharisæis, qui luctu hominibus fucum faciunt, primas inter Iudæos obtinens, uir locuples, iuxta ac legibus Moysi addictus, cui erat nomen Nicodemo, hic noctu remotis arbitris, uadens pede obseruando incedens ad Christum ueniebat, & iubar nocturni luminis domū colustrabat. Nā Iesus uiro Nicodemo credenti diuinū baptismatis splendorem obiiciens, eum noctu uisum suo sermone conspicuum reddebat, & Christo dei uir credens dixit, O rabbi, quod si uertas, sonat præceptor, sermonis admodum uarij diuina differens, ipsis oculis consequimur, te à deo missum, & mundi doctorem, & uitæ humanæ opitulatorem adesse. Non enim potest homo mortalis hæc omnia admodum uaria miracula ædere, quæ tu sermone diuino & efficaci efficis, nisi deus malorum depulsor, ei præsentem opem ferat. Iesus uero obscuro quodam sermone respondebat, Nisi quis à dolore perfecte editi partus, mortalis homo in lucem editus, cœlestis

du

aulæ incola nascatur, nō potest mortalis hic uia æterna potiri. Et Nicodemus perturbatus rei miraculo, uocem extulit: Quī nam homo senio cōfectus, & cano capillitio obfitus, de integro absoluto partu in lucem edi potest, num potis est aliquis citra patris prolem augmentis accessionem per sinum matris ætatis prouectæ, uterū grauidū subiens conspiciere? quomodo semen in nouum quendam partū cōglutinetur? Iesus uero uirū aliorū doctorem, docēs, ita subsequēbatur oratione: Nisi quis corpus puris lauacris perpurgans ex spiritu sancto & aqua, uno quod aiunt fasce posterius assumpserit genus, iterum natus citra seminis adiunctionem, renatus tamen instar partus qui è muliere editur, nisi unquā quis ita renatus fuerit, is mortalis æqualem in cælo honorem, uitæ futuræ fine uacantis persentiscere nō potest. Etenim quod terrestris hominū ueter mortali ex carne effectū ex se dispulit, hoc humana caro existit. Porrò diuinū illud, quod ex spiritu per se generante, & puro lauacro producitur, spiritus uitam sufficiens citra obstetricis operā, germē per se pullulās renati partus est. Et ne uos stupor incessat, ob sermonem illum diuinum, quod scilicet dixi, oportere ex aqua alium quendam uitæ cursum institui, Spiritus ualde agilis, agitatione quadā oculos hominū fugiēte quocūque locorū uult, spirare nouit. Et ī propinquo bōbus uocis aere & potētia diuina motus, ad aures uestras delatus personat, sed oculis cōsequi nō potes unde profiscatur, aut quo se receptet. Sic

NONNI PARAPHRASIS

se habet homo omnis, qui natus est ex humido igni,
 nempe aqua & spiritu postliminio renatus, & non
 pulueris, id est seminis agitatioe. Sic dicebat Iesus,
 & Nicodemus respondebat, quum nam hæc fieri pos=
 sunt? Et Christus diuinam suam uocem extulit: Es tu
 populi Israelitici doctor, & non intelligis hæc? sed
 hæc te fugiunt, nec tibi mea potentia perspecta est,
 Amē amen sit tibi testis sermonis stabilis, quod qui=
 dem uerum prægnans uocis diuinæ compertum ha=
 bemus, id in aures hominum ægre expugnabiles se=
 minantes labris fucis nesciis loquimur. Et quæcun=
 que aures meæ à nostro patre summo inaudiuerunt,
 ea uoce internūtia, & quidem gnara testimoniij, do=
 cemur. At indocilis mens uirorum impersuasibilem
 iuxta tota, ut fertur, uia aberrantium, fidum nostrum
 testimonium non recipit. Si sermonem quendam de
 factis terrestribus dixi, & adeo aures uestre ad
 credendum difficiles sunt: si de exercitu angelorum
 alato, aut ea quæ in æthere producuntur, aliquid in
 tonuero, magis infinitæ potentie, de natura cœle=
 stis, & ab aspectu semotæ materiæ audientes, fidem
 quomodo astringetis? Non unquam nullus mortalis
 concusso pernici pede, ascensili curru cœlestium ro=
 tarum, in cœlum ascendit, nisi diuinus hic, qui morti
 non obnoxiam suam fortunam, insolitam, carni con=
 iungens, de cœlo descendit, filius solus hominis, qui
 æternus in astris plena domo, patrium solum tenes,
 æthera, & prope uiam speculæ solitariae habitat.
 Et non secus atque Moses ligneum serpentem refe=
 rentem for=

rentem formam serpentis illius, qui homines morsibus petiuerat, sustulit. Sic & filius hominis conficiens remedia morborum membra absumentium prae se ferens, uultum quidem serpentis, sed lignei illius qui morbis liberat homines, hominibus exaltabitur: idque hac gratia, ut qui eum credula mentis conditione susceperit, gloriosam uitae tranquillitatem cōspiciat: non uitae breui tempore duraturae, sed quae late sese propagans stabili cursu circumuoluitur. A deo enim sceptiger ille altus, multiformis, & caecitate pressi mundi amore flagrauit, ut mundo in quatuor iuga, hoc est, partes partito, sermonem unigenitum filium, hominum opitulatorem dederit, ut qui ipsum acceperit, permutato animi huc illuc fluctuantis habitu, ceruicem ultroneam fidei inconcussae submittens in locum aeternum uitae coelestis pueniat, habitans domum, in Paradiso bene arboribus cōsito, nulli ruinae obnoxia. Non enim deus pater, suum sermonem filium mundo exhibuit, ut mundum ante iustum tempus iudicaret, sed ut omne humanum genus lapsum resuscitaret: qui certe ipsum corde minime mutabundo placide susceperit, abiecta in procellas aereas, ut fertur, incredula rabie, recta fide praeditus fuerit, non iudicatur. Quod si uir aliquis, coniecto mentis errante oculo, in humanam carnem audacia quadam elatus, mentum cum deo pugnans ostenderit, hic uir iudicatus est, quod animo ad credendum tardo, nondum fidem acceperit, & quod non potentiam filij summi dei patris amplexatus sit, coniecta

NONNI PARAPHRASIS

fiducia in nomen chari regis Christi. Porro hæc est
 cognata mundi impij condemnatio, è coelo enim in
 terram lux uenit, & genus hominum instabilium,
 caliginem pluris fecit, quàm lucem corruscantem.
 Et non tanto desyderio lucis atque caliginis homi-
 nes capiuntur, opera enim ipsorum non recta exi-
 stunt, & omnis uir nefanda patrans, & nocte di-
 gna opera committens, lucem odit, non unquam in
 lucem propinquam prodit, ne lux opera, quæ quidẽ
 arcano silentio obtecta perficit, reprehendat. Qui
 uero pietate tactus, uera oĩa adseruat, suapte spon-
 te, ubi lux est prodibit, ut opera, quæ quidem dei uo-
 luntate effecta reddidit, innotescant. Sic Christus di-
 xit, & deinde relicta terra Cananæa, purum solum
 arui Iudæorum subiuit, & illic deus alienam domũ
 incolens, cum dei similibus discipulis morabatur, &
 in lauacro prudenti terræ propinquæ uarias homi-
 num tribus, humani cordis sordes eluens, mergebat.
 Tum & ipse diuinus Ioannes populum cæcum, sed
 diuino tamen sermoni dicto audiẽtem, aqua baptiza-
 bat, propter profundũ fluuiũ Salẽ. Illic enim fluuio
 late fluẽte, iuxta scaturiẽte ppetuis scaturiginibus,
 multum aquæ ex æquo omnibus sufficiens emitte-
 batur: populi uero unum uirum pium in orbem cir-
 cunstabant, & resipiscencia sero animum subeunte
 abluentes delicta, fluentis purgabantur. Nondum e-
 nim diuinus uir Ioannes, propter lectum Herodis re-
 gis non potentis nuptiis incestis potiri, grauibus uin-
 culis adstrictus, domum semper custodia munitam,
& ex

Et ex qua ad interitum itur, subiuerat. Cæterum discipulis Ioannis sedulo sacris operantibus, cū Hebræo uiro de lauacro lis incidebat, et calceo festinabundo ad uirum diuinum uenerunt, et sermone blando uirum tunica tenuiter hirsuta amictum, alloquuntur: Rabbi, primus præco, qui famam de aquis malorum depultricibus longe lateq; diffudit, is qui cis flumina fluuij Iordanis tecum uersabatur, quem tu prudenti sermone è deo genitum animum tuum induxeras credere, Hic exemplo tui puri lauacri, multo magis quàm tu baptizat, et ciues omnes tua quadam emulatione capit, mixtim nubium instar, ad eum cupiditate illius diuinum lauacrum consequendi festināt. Et Ioānes uir ueritatis studiosus, discipulis interrogātibus dixit, Nihil aliquis è celesti sinu accipere potis est, nisi hoc præmij à deo gratuito impertiatur. Vos estis testes, et quidem gnari illius, qd' aliquādo populis propalā uoce mea à mē datio aliena dixi: Non sum ille Christus uitæ conseruator, sed me deus ille in alto residens, me ut uiam illius præmunirem, præmisit. Cui sponsa est, sponsi nomen meretur, at socius fidus qui in propinquo est, et audit uocem illius loquentis, placidam uocem auribus benignis excipiens, gaudio exilit. Nostra certe delectatio omnibus numeris absoluta est, illius, qui nuper obscurus fuit, gloriam immortalē semper increfcere oportet, quippe qui deus existat, me uero mortalem minorem mensuram auferre

NONNI PARAPHRASIS

necesse est, ut qui generis minoris sum. Hic qui è cœlesti sinu ex alto uenit, supra omnes uenit, at hic mortalis sanguinem adportans, de factis terrenis uerba faciēs, terrenus existit uir. At qui de cœlesti sinu deum capiente uenit, quod quidem in cœlo audiuit, loquitur, neque aliquis testimonium diuinum suscipit. Qui uerò mortalis sermonem testem è diuino ore profusum suscepit, is à mendatio abhorrens, suo sermone obsignauit, quòd deus solus uerax est. Etenim hic quem mundi opitulatorem deus è cœlo in terram demisit, natiuo imbri paternæ sapientiæ scatet: non enim sermo sermonis certa mensura circūscriptus est, sed ei soli semper fluxum semper scaturientis uocis impertit. Et deus in alto residens filium suum amat, & ei omnia manu sua ferre dedit, qui fidem rectam moribus minime fallacibus in eò coniecerit, hic uitæ uidendæ particeps erit, & gloria alta uitæ semper se propagantis, æquali potietur. Porro, si uir arrogantia aura elatus, filio uiuentis dei fidem abrogauerit, ultrix ira dei altissimi in desipientem illum incredulum animaduertens, uenit.

CAP. IIII.

HT quando dominus cognouisset agmen illud Phariseorum tum graui corde præditum super lauacris à deo inspiratis, tum inexpugnabili & graui emulationis morbo implicitum, audiuisse, quòd Iesus uiros in caligine oberrantes in lucem extraheret, aqua baptizaret,